

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput VIII. Qualiter sancti pro congregatione orabant.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

Confugere
ad Deum
in propria
tribulatione.

Ambulare
cum Deo
in veritate.

tribulatione sua ad me solum habeat confugium, nullique molestiam suam conqueratur, sed mihi soli omne gravamen cordis sui cum fiducia pandat : hunc ego in suis necessitatibus nunquam derelinquam. Tertium est ut mecum in veritate ambulet, quem ego in extremis suis, velut mater amantissimum filium suum, inter paternos amplexus suscipiam perpetuo pausaturum. Qui primum fecerit, tam acceptabile munus mihi obtulit ac si quidquid proximo suo debet, perfecit. Qui vero secundum, velut quod sibi debet, implevit ; qui et tertium, reputabo ac si quæ Deo debet, compleverit universa. »

CAPUT VIII.

QUALITER SANCTI PRO CONGREGATIONE ORABANT.

DUM vice quadam Deum per assuetam gratiam minime sentiret, cum magno cordis dolore ipsum quærere nitebatur. Et ecce vidit quasi portam argenteam et splendidam, et in porta Dominum stantem sibi que dicentem : « *Intra in gaudium Domini tui.* » (MATT. XXI. 23.) Post hæc Dominus secessit in quemdam locum amœnum, ubi mensa parata erat, et panis superpositus, ad quam Dominus sedebat, et juxta eum Mater sua, deinde Prophetæ, Apostoli, Martyres, Confessores et Virgines ; qui omnes calices aureos in manibus habebant. Inter quos beata Virgo pulcherrimum gemmis mirabilibus ornatum tenebat. Congregatio etiam ibi visa est prope Dominum sedere in terra ; qui accipiens panem fregit, et dabat omnibus illis. Quem quædam cum

magna dulcedine et delectatione comedebant ; quædam vero tepide. Quæ cum dulcedine comedebant, erant quæ cum desiderio et fervore Domino serviebant ; quæ autem tepide, illæ quæ sine devotione.

Anima vero illa stabat coram Domino. Cui Dominus : « Quare modo, ut desideras, hos omnes pro vestra tribulatione non oras ? » Et anima : « O Domine, doce me qualiter beatissimam Matrem tuam debeam exorare. » Et Dominus : « Orabis eam per lumen quod ei præ omnibus cæteris creaturis est infusum, ut obtineat tibi animam luminosam angulo peccati carentem. Orabis etiam eam per unionem divinitatis, qua præ omnibus creaturis mecum erat unita, ut impetret tibi veram cum mea voluntate unionem. Item, orabis pro cognitione et fruitione, qua præ omnibus fruitur meadivinitate, ut obtineat tibi fruitionem omnium donorum et gratiarum, secundum meam voluntatem. » Qua oratione completa ad beatam Mariam Virginem, anima convertit se ad Patriarchas et Prophetas deprecans eos. Qui conversis vultibus, et expansis ad Deum manibus dicebant : « Sancte Deus, Sancte Fortis, miserere eis. » Deinde ad Apostolos accessit, admirans cur inferiorem ab his locum tenerent. qui uxores et mundana habuerunt, conferens de hoc cum sancto Joanne Evangelista. Cui ille : « Non ideo remotiores Deo sumus, quia ipse habitat in nobis, sicut ego scripsi : *Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.* » Et adjecit : « Et quid te, quod hic stas, Deo remotiorem facit ? » (a) Tunc Apostoli etiam expansis manibus Dominum orabant dicentes : « Pater et frater, Magister et Domine, miserere eis. » Post hæc orabat Martyres, inter quos specialiter sanctum Stephanum vidit habentem aureolam gemmis ornata, quia lapides torrentis pertulit gaudens

(a) Et quid te hic a Deo remotiorem facit. *Cod. S. Gall.* Et quid hoc te facit, quod tu hic stas remotior a Deo. *Juxta editionem teutonicam Lipsiensem 1503.*

Qualiter
B. Virginem
anima
orare debet.

Oratio ad
singulos
Sanctorum
ordines.

S. Benedictus filiis suis de calice suo propinat.

pro Christi nomine. Et hi conversi ad Dominum dixerunt : « O Domine, sanguis tuus innocentissimus qui nostrum sanguinem sanctificavit, subveniat eis. » Dehinc accessit ad Confessores, inter quos vidit sanctum Benedictum ¹ cum baculo pastorali, qui de calice suo propinabat omnibus de suo Ordine illic existentibus ; et ipsi Confessores omnes orabant dicentes : « Domine, labores nostros tibi pro eis offerimus in supplementum. » Postremo deprecabatur sanctas Virgines, admirans cur ultimo loco sederent. Cui Virgines : « Videre debes nos Deo non esse remotiores. » Tunc Virgines orabant dicentes : « Rogamus te, sponsum, Regem et Agnum mansuetissimum, pro cœtu Virginum. »

Et mensa illa amota, surrexerunt Virgines stantes ante Dominum, quibus Dominus assurgens choream jucundissimam cum eis duxit, carmina nova canentes dulcissime, et in his carminibus mentio de Congregatione facta est. Visa etiam est soror M. ² stare coram Domino, et de Corde Domini radius quidam ibat in cor ejus, propter speciale donum quod habebat amoris.

CAPUT IX.

QUOD FELICISSIMI SUNT QUI AD HOC VIVUNT QUOD DEO SERVIRE POSSUNT.

ALIA vice. dum Conventus communicaret, et hæc Dei famula propter infirmitatem simul accedere non posset, orabat Dominum quatenus de micis mensæ suæ aliquid

1. Sic filialis erga beatum Patrem Benedictum affectu in ipsis revelationibus declaratur. Cf. Part. 1. c. 28.

2. Verisimiliter illa est soror Mechtildis de qua in Part. II. c. 42. Part. V. c. 4. et in *Legat.* Lib. V. c. 7. etc. cujus est *Liber fluens divinitatis.*